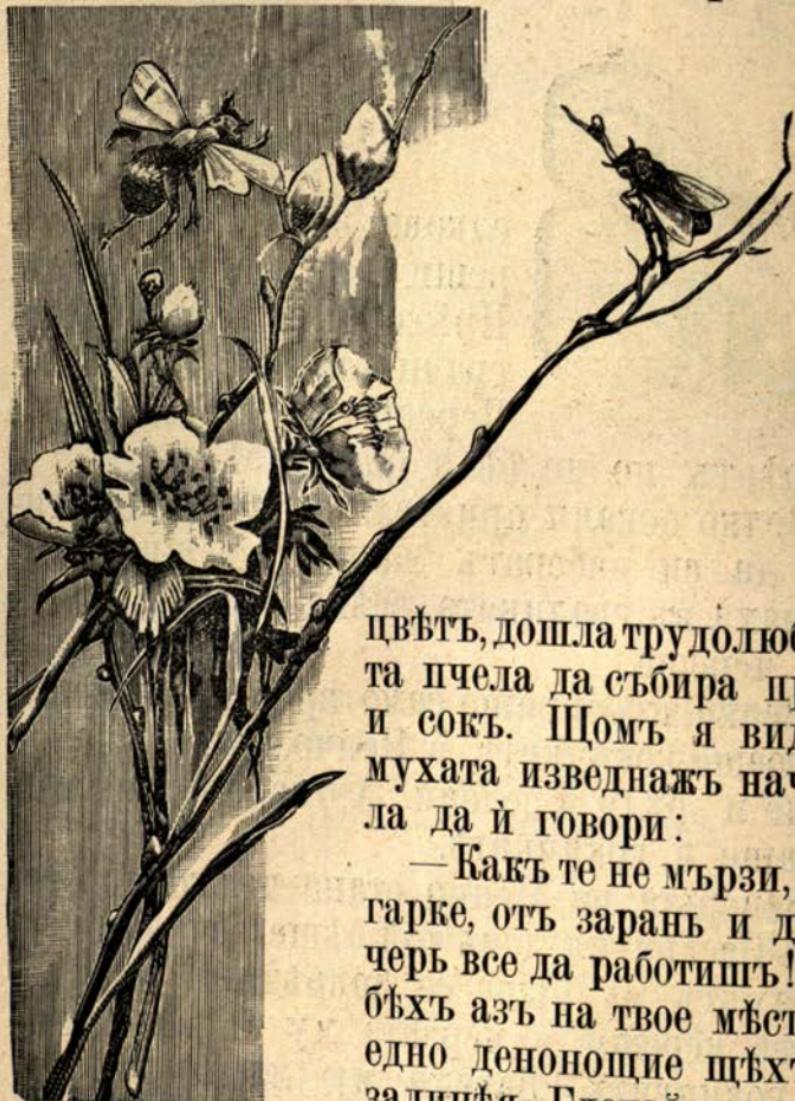

Муха и пчела.

Веднажъ на пролѣтъ въ една градина, на едно тънко стебалце, кацнала една муха. Тамъ наблизо, на единъ пролѣтенъ

цвѣтъ, дошла трудолюбива-
та пчела да събира прахъ
и сокъ. Щомъ я видѣла,
мухата изведнажъ начена-
ла да ѝ говори:

— Какъ те не мързи, дру-
гарке, отъ зарань и до ве-
черъ все да работишъ! Ако
бѣхъ азъ на твоето място, за
едно денонощие щѣхъ да
залинѣя. Гледай, какъ жи-

вѣя азъ! Е, право кажи, това не е ли райски
животъ? Всичката ми работа е да ходя по
гости и угощения, и, недѣй го взима за
хвалба, съ всички въ града съмъ запозната: